

at der kan være Nogen i denne Sal, selv den ærede Forslagsstiller, uden at han maa være kommen til den Erkjendelse, at saaledes som Forholdene ere her i Landet, vilde det være den højeste Grad af Uretfærdighed at straffe en Kommune for de Excesser, som kunne opstaa udenfor dens Grændser, hvori den er fuldkommen uskyldig, jeg tror derfor ikke, at man behøver at dvæle et eneste Øieblik derved. — Jeg vilde ønske, at den ærede Forslagsstiller vilde tage sit Lovforslag tilbage og bringe den Grundtanke, som vistnok har sat ham i Bevægelse, frem paa en anden og heldigere Maade, den nemlig, at sætte Kommunen istand til selv at afværge slige Excesser. Det er Feilen, at vort Politivæsen nu staaer paa en saadan Fod, at Kommunen ikke er istand til at kunne afværge saadanne Excesser. Man afværger sandelig ikke slige Excesser som dem, her nærmest haves for Die, ved at man lægger en Byrde paa de Skatteydere, som ikke have deeltaget i Excesserne, og som ikke have kunnet forhindre dem. Man maa sætte dem istand til at forhindre Excesser, og dersom den ærede Rigsdagsmand ved sin mægtige Indflydelse vil bidrage til, at vi her i Landet kunne faae Politivæsenet ordnet paa en saadan Maade, at Kommunerne kunne komme til at udøve nogen væsentlig Indflydelse derpaa, at Borgerne blive kaldede, berettigede og forpligtede til personlig at hde Politiet Understøttelse — det er Noget, som han maaskee tror har existeret, men jeg formener, at det er tilstrækkeligt oplyst, at det ikke existerer — saa skal jeg med den største Beredvillighed give ham min Understøttelse. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, vilde jeg, som sagt, meget ønske, at han vilde tage det tilbage.

Schærning: Jeg er overbevist om, at saaledes som Forholdene nu ere, existerer al den Lovgivning, som behøves, for at Kommunerne kunne møde og værges sig mod Tumulter (Alein: Det er en Feiltagelse!) Nei, det er ikke nogen Feiltagelse. Da Bærnepligtloven blev behandlet her i Rigsdagen, blev det erkjendt, at de hidtil bestaaende Borgerkorps, der havde en militair Indretning, skulde vedblive at bestaae, men som Politie og Brandkorps —

de skulde være paa rede Haand til at give Politiet al den Understøttelse, som behøves ved lignende Feiligheder, og ere de ikke tilstede og blive de ikke brugte, saa ligger Feilen hos Bestyrelsen og ikke i, at Bestyrelsen mangler Benyttigelse til at sætte dem i Gang. Jeg har den fuldstændige Overbeviisning, at alle, der ønske et kraftigt Politi indført, ikke skulle forlange det af Regjeringen, men de skulle tage, jeg vil ikke sige denne Lov i sine Enkeltheder — den kan have mange Feil — men en Lov, som indeholder dette efter min Overbeviisning i højeste Grad retfærdige Princip; saa vil det udvikle sig af sig selv, saa vil et godt Politi og dets Understøttelse ved Borgernes Kræfter træde frem af sig selv. Der kan ikke tilveiebringes et Statspoliti, som kan være tilstede overalt; der kan kun stiftes et ledende offentligt Politi, som, naar det behøves, faaer Styrke ved under visse bestemte Former og Regler at støttes af Borgerne; alt Andet vil være over Statens pecuniaire Kræfter. Forhold af den her omtalte Art møde kun under enkelte Omstændigheder, de ere ikke daglig tilstede; skulde man derfor ordne Modstandskraften efter disse vanskelige og sjældne Tilfælde og have den daglig tilstede, saa blev den altfor behyrrende. Den maa være ordnet saaledes, at den kan træde frem med Kraft i det Øieblik, det behøves, og der er intet sikkrere Middel til at faae Kommunerne til i den Henseende at give den fornødne Hjælp og til at erkjende og bruge de Midler, der allerede bestaae, end et Paalæg som det foreliggende. Det er efter min Overbeviisning en Udprægning af den højeste Retfærdighed, og naar man forsømmer at komme ind derpaa, saa kommer man over paa den Betragtning, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) med saa stor Oprigtighed har gjort gjældende, og som efter min Overbeviisning trænger sig langt mere frem i forskellige Mænds Sjæle, der dømmes om disse Forhold, end de selv vide, den Betragtning nemlig, at den, der har lidt Molestien, i mange Tilfælde selv har paadraget sig den; men den Tanke bør ikke være tilstede, naar vi tale om, hvad der er det Retfærdige. Ved denne oprigtige Udtalelse, som blev affaaeren — det var vistnok meget rigtigt, men naar den var bleven udført videre,